

Fővárosi Ítéltábla
13.Pk.50.065/2014/2.

A Fővárosi Ítéltábla a Kummer Ügyvédi Iroda (székhelycím) által képviselt Jobbik Magyarországért Mozgalom (székhelycím) kérelmezőnek a Fejér Megyei Területi Választási Bizottság (8000 Székesfehérvár, Szent István tér 9.) 2014. október 17. napján meghozott 78/2014.(X.17.) számú TVB határozata ellen benyújtott bírósági felülvizsgálati kérelme folytán indult nemperes eljárásban - tárgyaláson kívül – meghozta az alábbi

v é g z é s t :

A Fővárosi Ítéltábla a Fejér Megyei Területi Választási Bizottság 2014. október 17. napján kelt 78/2014.(X.17.) számú határozatát helybenhagyja.

A 10.000 (tízezer) forint eljárási illetéket az állam viseli.

A végzés ellen további jogorvoslatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

Dunaújváros Megyei Jogú Város Helyi Választási Bizottsága (a továbbiakban: HVB) 141/2014.(X.13.) számú határozatával állapította meg Dunaújváros Megyei Jogú Város 06. számú egyéni választókerületének választási eredményét, mely szerint önkormányzati képviselő Iván László a FIDESZ-KDNP jelöltje 571 szavazattal, a kérelmező jelöltje 208 szavazatot kapott. A határozattal szemben P. T. élt fellebbezéssel, a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény (a továbbiakban: Ve.) 241. § (2) bekezdésének a) pontjára hivatkozással és kérte a 6. számú választókerületben a szavazatok újraszámlását, mert 96 érvénytelen szavazat volt, amelyből többnek vitatta az érvénytelenségét. Csatolta a 25. és a 28. számú szavazókörben jelenlévő, a kérelmező jelölő szervezet szavazatszámláló bizottsági tagjainak nyilatkozatát, akiknek véleménye szerint a 25. számú szavazókörben 20, a 28. számú szavazókörben 25 érvénytelennek nyilvánított szavazat között több olyan volt, amelyet a Jobbik jelöltjére adtak le és érvényesnek minősültek, az érvénytelenné nyilvánítás jogsértő volt.

A Fejér Megyei Területi Választási Bizottság (a továbbiakban: TVB) a HVB határozatát helybenhagyta. A Ve. 223. § (3), a 241. § (2) és a 193. § (1) bekezdésére hivatkozással kifejtette, hogy a fellebbezés megjelölte ugyan a vélelmezett

jogsértéseket, de sem a fellebbezés előterjesztője, sem a nyilatkozatot tevő nem jelölte meg, hogy a vitatott érvénytelen szavazatok mitől minősülnének érvényesnek. A választási eredmény elleni jogorvoslat specifikuma, hogy a törvénysértés megjelölése mellett annak bizonyítékait is olyan fokon kell megjelölni, illetve arra hivatkozni, amely legalább a valószínűsítés szintjén alátámasztja az eredmény megállapítása során bekövetkezett jogsértéseket. A szavazólapok minősítését a szavazatszámláló bizottság tagjai – annak ellenére, hogy a szavazatszámlálásban részt vettek – pusztán vitatják, de sem ők, sem a fellebbező nem fejtik ki a szavazólap érvénytelenségi okait szabályozó Ve. 193. § tükrében a jogszabálysértés mibenlétét még példálózó jelleggel sem.

A TVB határozata ellen érintettségének megjelölése mellett a kérelmező terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet a szavazatok újraszámolásának, illetve a választás megisméltésének az elrendelése iránt. Új bizonyítékként a korábban nyilatkozó szavazatszámláló bizottsági tagok újabb, a támadott határozatot követően keletkezett nyilatkozatát csatolta. E szerint több esetkör fordult elő a szavazókörökben. A 25. szavazókörben volt több olyan szavazat, amelyet egyértelműen a Jobbik jelöltjére adtak le, de a szavazólapon az „X” mellett a jelölt nevének aláhúzását tartalmazta és ezt is érvénytelenné nyilvánították; az „X” mellett a többi jelölt neve kihúzásra, átfirkálásra került; a 28. szavazókörben az „X” mellett a többi jelölt neve kihúzásra, átfirkálásra került; az egyik szavazólapon a két egymást metsző vonal a Jobbik jelöltje melletti karikába került elhelyezésre, azonban az olyan halványan történt, hogy nem került a szavazat elfogadásra; az „X” kilógott a karikából, így a szavazatot érvénytelenítették. A kérelmező megítélése szerint mindez befolyásolta a választás eredményét. A jogsértések korrekciójának hiányában sérült a Ve. 2. § (1) bekezdés a) és e) pontja is. Utalt a Ve. jegyzőkönyvre vonatkozó rendelkezéseire - nem vitatva a szavazóköri eredmény jegyzőkönyvet illető határozati megállapítást - azzal, hogy azok között nem szerepel, hogy az általa kifogásoltakat a jegyzőkönyvben rögzíteni kell.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Ve. 241.§ (2) bekezdése a választás eredménye elleni jogorvoslat előterjesztésének alapvető követelményeit határozza meg, e szabályokat a TVB határozata tételesen rögzítette. A szabályozás alapján megállapítható, hogy a jogorvoslat csak a választás eredményének a megtámadását célozhatja, mégpedig a törvénysértés pontos megjelölése mellett. Ez azt is jelenti, hogy a választási bizottság, illetve a bíróság eljárását az eredményt megállapító döntés elleni fellebbezés keretei határozzák meg, a későbbi jogorvoslat során attól nem lehet eltérni. A kérelmező a fellebbezésében adott választókerületben, az érvénytelen szavazatok számszaki megállapításának jogszerűségét kifogásolta, az állított jogsértésre figyelemmel a szavazatok újraszámolását kérte, a TVB erről a kérelemről döntött. A Fővárosi Ítéltábla a TVB határozatát vizsgálja felül.

A kérelem előterjesztőjének a Ve. 225. § alapján lehetősége van új tények és bizonyítékok előterjesztésére.

A választási eredmény elleni jogorvoslat specialitásaira a TVB helytállóan hivatkozott, ennek szem előtt tartása mellett vizsgálta meg a fellebbezés tartalmát és a bizonyítékként csatolt nyilatkozatot. Helyesen állapította meg, hogy a fellebbezési eljárásban a fellebbező konkrét, az érvénytelen szavazatok érvényességét valószínűsítő tényeket, körülményeket nem tárt fel, a Ve. 241. § (2) bekezdése a) pontjának felhívása önmagában nem elégséges a jogsértés meghatározására. A konkrétumokat nélkülöző fellebbezés alátámasztására szolgáló nyilatkozat csak arra vonatkozott, hogy a nyilatkozó miként vélekedik általában az érvénytelen szavazatokról. Arra nézve sem volt adat, miből következett alappal, hogy az érvénytelen szavazatok érvényesek lehetnek, és a Jobbik jelöltjének a választási eredményét befolyásolhatják.

Általában igaz, hogy az eredmény elleni jogorvoslat során a bizonyítás lehetőségei a jogorvoslatot előterjesztő részéről korlátozottak, mivel jellemzően csak közvetett ismerete lehet a szavazatszámolás eredményéről. Ilyen esetben a bizonyítási kötelezettséget a fellebbező eljárásjogi lehetősége által meghatározott módon lehet megkövetelni. (Ezt az álláspontot foglalja el a Kúria is a Kvk.II.37.500/2014/6. számú határozatában.) E korlátozott bizonyítási helyzet szem előtt tartása mellett sem hagyhatta figyelmen kívül a Fővárosi Ítéltábla, hogy a fellebbező olyan szavazatszámoló bizottsági tag nyilatkozatával kívánta alátámasztani sommás állítását, aki adott szavazókörben jelen volt és a kifogásolt jogsértésről pontos, tételes információval kellett rendelkezzen, ehhez képest a nyilatkozata konkrét tartalom nélkül - véleményként - jelent meg. A kérelmező által sem vitatottan a szavazóköri eredmény jegyzőkönyv adatai azt nem támasztották alá, így a TVB alappal döntött úgy, hogy a szavazóköri eredmény nem tehető kétségesé.

A bírósági felülvizsgálati eljárásban csatolt nyilatkozat a TVB döntésének helyességét nem tette kétségesé. A Ve. 188.-199. §-ai szabályozzák a szavazatszámolást és a szavazóköri eredmény megállapítását. A Ve. 194. §-a szerint az érvénytelenség okát a szavazólap hátoldalára rá kell vezetni, azt a szavazatszámoló bizottság jelen lévő tagjai aláírják. Alaptalanul hivatkozott a kérelmező a Ve. jegyzőkönyvre vonatkozó 202-205. §-aira. E jogszabályok nem tartalmazzák arra nézve taxatív felsorolást, mi rögzíthető, mi nem a szavazóköri jegyzőkönyvben. Ennek nyilvánvaló indoka éppen az, hogy a szavazókörben a választás eredménye szempontjából jelentős minden előforduló - felleltározhatatlan - eseményről a bizottság jegyzőkönyvet vehessen fel éppen a választási események kontrollálása érdekében. A kérelmező a bírósági felülvizsgálati eljárásban ugyanazon szavazatszámoló bizottsági tag nyilatkozatát terjesztette elő, aki a fellebbezés során már nyilatkozott. A nyilatkozó a fellebbezés előterjesztésekor tisztában kellett legyen a konkrét jogsértéssel, ehhez képest sem a szavazóköri jegyzőkönyvben, sem a fellebbezéshez benyújtott nyilatkozatában azt nem jelölte meg. Az újabb nyilatkozat változatlanul általánosságban megfogalmazott, nem tartalmaz a 25. számú szavazókörben összeszámolt, összesen 20, a 28. számú szavazókörben összesen 25 érvénytelen szavazat értékelését konkrétan érintő olyan esetet, amely a szavazatszámoló bizottság tagjai között esetleg vitát váltott volna ki. A kérelmező a választókerületben összeszámolált 96 érvénytelen szavazatot tette aggályossá e nyilatkozat alapján, ugyanakkor a többi szavazókörre vonatkozóan semmilyen további bizonyítékot nem csatolt. A bírósági felülvizsgálati eljárásban

hivatkozott a Ve. 2. § (1) bekezdés a) és e) pontjára, a korábbi eljárásban ez nem volt vizsgálat tárgya, arra a Fővárosi Ítéltábla nem lehetett figyelemmel.

A Fővárosi Ítéltábla ezért a TVB határozatát a Ve. 231.§ (5) bekezdésének a) pontja alapján helybenhagyta. A Ve. 228. § (2) bekezdése szerint a közigazgatási nemperes eljárás illetékének a mértékét az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 47. § (7) bekezdése és 58. § (1) bekezdés f) pontja alapján állapította meg, a tárgyi illetékfeljegyzési jog alapján feljegyzett, eljárási illeték viseléséről - a kérelmező nyilatkozatára figyelemmel - a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. § -a alapján döntött.

Budapest, 2014. október 22. napja

Dr. Koday Zsuzsanna s.k.
a tanács elnöke

Dr. Páldy Zsuzsanna s.k.
előadó bíró

Dr. Sára Katalin s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő